

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá vztahem George Orwella k náboženství v jeho raném románu *Farářova dcera* (1935). Hlavním předmětem zkoumání této práce je hlavní postava, její ztráta víry a zkoumání obrazu ideální křesťanky, kterou představuje, v kontrastu s duchovními a dalšími postavami příběhu. Dorothy Hare je slušnou mladou dívkou před i po ztrátě víry, nepotřebuje tedy vnější podnět pro své chování. Orwell kritizuje církevní systém založený na protichůdných tvrzeních v Bibli a nedostatek pravé křesťanské víry kněží.

Nejprve jsou popsány autorovy rané zkušenosti s náboženstvím, které získal na školách, které navštěvoval a vliv, jenž na něj tyto instituce měly v pozdějším životě, následované analýzou románu *Farářova dcera*. Jednotlivé kapitoly jsou rozebrány samostatně, neboť každá z nich popisuje oddělenou zkušenost, která hlavní hrdinku utváří.

První kapitola ukazuje každodenní útrapy Dorothy, mezi něž patří náročné požadavky jejího otce, faráře Anglikánské farnosti, žádosti jednotlivých duchovních a denní návštěvy věřících. Orwell zde kritizuje církev jako celek a její rituální formálnost. V druhé kapitole Dorothy dočasně ztrácí vzpomínky, víru i své vlastní morální zásady. Ty jsou jasně zřetelné v ostatních částech příběhu jakožto kontrolní mechanismus chování hlavní hrdinky postrádající bolest z nekonečných trestů, které si sama určila, aby byla dobrou křesťankou podle církevního učení. Třetí kapitola představuje experiment s dramatickou formou v imitaci *Ulyses* od Jamese Joyce, kterého Orwell velmi obdivoval. Tyto dvě kapitoly nabízejí vhled do prostředí postrádajícího přísný morální kodex církve, ale o mnoho větší ochotu pomáhat jeden druhému v nouzi. Čtvrtá kapitola je kritikou nejenom náboženství, ale také systému anglických soukromých škol určených k vydělávání peněz spíše než vzdělávání. Tato kritika je vidět především v přehnané postavě ředitelky školy a střetu touhy hlavní hrdinky pomáhat druhým a útlakem ze strany rodičů studentů školy, kteří si přejí, aby jejich potomci byli vzdělávání v praktických dovednostech, nebo jinými slovy, aby se jejich ratolesti vzdělávaly především v oblastech, které nabízejí okamžitý výsledek s možností kontroly. Pátá kapitola pak zakončuje cestu Dorothy Hare pokusem o zodpovězení základní otázky významu víry a následcích její ztráty.

Orwell při psaní této knihy hodně čerpal ze svých vlastních zkušeností z chmelové brigády, času stráveného v komunitě bezdomovců v Londýně a ze své krátké učitelské kariéry na chlapecké škole.